

ПРАВАТА НА ДЕЦАТА ОД ПЕРСПЕКТИВА НА АКРЕДИТАЦИЈАТА

Зисовска Елизабета, Исахи Лирим, Дарковска Тања

Вовед

- Акредитацијата на здравствените установи е процес во кој се обезбедува и потврдува квалитетот на здравствената заштита за пациентите. Начините за евалуација на успешноста во болниците се директни (обсервација, проверка на процедури, докази за имплементација на предефинирани стандарди и критериуми, квантитативни и квалитативни резултати од работењето на установата) и индиректни, преку анализи на задоволството на пациентите.

Цел на трудот

- **Целта** на овој труд е да се дискутираат неколку социјални и етички проблеми и пречки во евалуација на квалитетот на здравствената заштита во педијатриската пракса. Најчестите дилеми се однесуваат на стандардите каде е планирана соработка со пациентите и нивните здруженија.

Управување и раководење

- Во сетот на стандарди Управување и раководење, критични се стандардите за безбедност на пациентите и пријавувањето на несаканите случувања. Овде спаѓа и партнерството со здруженијата на пациентите, кое во овој случај се спроведува со родителите на пациентите. Во ова поглавје има уште два стандарди кои се различни од тие за возрасните пациенти, како на пример почитување на правата на пациентите, како и спроведувањето на клиничките истражувања, кои се во многу мал број кај деца, поради разбирливо строгите критериуми за влез во студиите.

Задоволство на пациентите

- Планот за унапредување на квалитетот на работењето опфаќа и анкета за задоволство на пациентите. Но дали педијатриските пациенти, кои немаат легално право, ниту можност да го искажат задоволството се адекватно претставени со одговорите на нивните родители/старатели? Дали е можна дискордантност помеѓу задоволството на децата-пациенти од спроведената грижа и задоволството на нивните родители?

Управување со информации

- Во поглавјето Управување со ризик и безбедност на пациентите, има многу дилеми во однос на учеството на пациентот во лекувањето. Превенцијата од интрахоспитални инфекции (ИХИ) бара соработка и од самиот пациент. Колку детето-пациент може да се чува од пренос на ИХИ преку користење на средства за лична хигиена и одржување на хигиената во околината? Каква е улогата на здравствените работници во заштита на детските права и обврски во овој пример?

Лекување на пациентите

- Во поглавјето Лекување на пациентите, планот за лекување се разгледува со пациентот- во овој случај претставуван од родителот/старателот. Дали секогаш родителите имаат доволна свесност за користа од лекувањето? Дали некогаш лошата информираност на родителите води до штетни одлуки (се поголем е бројот на негативни кампањи од родителите во врска со лекување на нивните деца).

Специфични клинички услуги

- Шестото поглавје, во делот за интензивна нега се бара проценка на ризикот од несакани случувања. Доказите во литературата зборуваат за 3-4 пати повисок ризик во педијатриските, и уште повисок ризик во неонаталните интензивни единици од несакани случувања. Дали регистрацијата на несаканите случувања е соодветна, со оглед на тоа што пациентите не се способни и зрели за реагирање? Колку е јака контролата во спречување на грешки во спремањето и давањето на лекови, особено кај новородените деца, каде лековите некогаш бараат десеткратно разредувања?